کارشناسان ادعای دولت مبنی بر کاهش نرخ بی‌کاری در ۲۴ استان کشور را راستی آزمایی می‌کنند

با کدام چرتکه؟

مهفام سلیمان‌بیگی: شمار شاغلان بازار کار ایران در سال ۱۳۹۸ حدود ۲۴ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر بوده است، اما شمار شاغلان در سال ۱۴۰۱ به ۲۳ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر کاهش داشـــته است. با این حال صولت مرتضوی، وزیر کار، در ادعایی عجیب در مراسم رونمایی از سامانه جست‌وجوی شغل گفته است: «دولت در حوزه اشتغال به اهداف خود دست پیدا کرده است». او در بخش دیگری از سخنرانی خود مدعی شده است «نرخ بی‌کاری تک‌رقمی شده و بی‌کاری در ۲۴ استان کشور سیر نزولی داشته است و این اتفاق در یک دهه گذشته اتفاق درخور توجهی است». وزیر کار در ادامه گفته است: «از تابستان ۱۴۰۰ تا تابستان ۱۴۰۲ بالغ بر ۷۲۰ هزار فرصت شغلی ماندگار ایجاد شده است!». ادعای ایجاد ۷۲۰ هزار شغل در دو سال در حالی مطرح می‌شود که دولت وعده داده بود سالانه یک میلیون شغل ایجاد کند و در برنامه هفتم توسعه که سال ۱۴۰۲ هم در ذیل روزشمار این برنامه قرار می‌گیرد، ایجاد سالانه یک میلیون شغل هدف‌گذاری شده است.

نرخ بی‌کاری مرکز آمار دقیق نیست؟

«کاهش مجدد جمعیت بی‌کاران» ادعایی اســت که اخیرا طرفداران دولت با تکیه بر اعداد و ارقام اعلام‌شــده از سوی مرکز آمار ایران عنوان می‌کنند. مرکز آمار اعلام کرده در بهار ۱۴۰۲ نرخ بی‌کاری جمعیت ۱۵ساله و بیشتر با یک واحد کاهش نسبت به فصل مشابه در ســال قبل به ۸٫۲ درصد و نرخ مشارکت اقتصادی نیز با ســه درصد افزایش به ۴۱.۲ درصد رسیده اســت. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی هم با پشــتوانه همین آمار اعلام کرده که نرخ بی‌کاری در ۲۴ اســتان کاهش یافته است. البته این اولین باری نیســت که طرفداران دولت رئیسی مسئله کاهش نرخ بی‌کاری را با نام دستاورد جا می‌زنند؛ دولت سیزدهم از ابتدا با وعده ایجاد سالانه یک میلیون شــغل کار خود را آغاز کرد و فروردین امسال معاون توسعه کارآفرینی و اشــتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از ثبــت رکورد کاهش نرخ بی‌کاری ۲۰ســاله و افزایــش تعداد کل شــاغلان خبر داد و ادعا کرد دولــت به وعده خود جامه عمل پوشــانده است. اما اینکه چرا این ادعا و ســایر گفته‌ها در باب کاهش نرخ بی‌کاری با واقعیت‌های قابل لمس کشــور در تناسب نیست، پرسشی است که کارشناسان با موشکافی ساختار پایش مرکز آمار به آن پاسخ می‌دهند.

در این زمینه حمید حاج‌اســماعیلی، کارشــناس حوزه کار، به «شرق» می‌گوید: اساســا آمارها در ایران چنــدان تخصصی و جدی نیســتند و گاهی آمارهای بانک مرکزی و مرکز آمار تفاوت‌های معناداری با هم دارند که نشــان می‌دهد روش‌های آمارگیری در ایران هنوز خیلی دقیق نیست. آمار نرخ بی‌کاری مرکز آمار هم مبتنی بر آمار نفوس و مســکن در چند سال گذشته اســت و بهتر آن بود که خود وزارت کار ســامانه جامع اطلاعات کار داشــته باشــد تا اطلاعات آن در اختیار مرکز آمار قرار بگیرد تا آنان بتوانند آمارهای دقیق‌تری اســتخراج کنند؛ چراکه درحال‌حاضر اطلاعات مراکز کاریابی، دادگاه‌های کار و سازمان‌هایی مثل سازمان‌های بیمه تأمین اجتماعی نمی‌توانند به‌طور دقیق در آمار رسمی بازار کار نقش‌آفرینی کنند.

حاج اســماعیلی می‌گوید: «مــن تردید دارم که درحال‌حاضــر مرکز آمار اصلا بتواند از آمارهای بخشی و تخصصی برای پایش و استخراج آمار استفاده کند».

اشــکال دیگری که او به این آمارهای وارد می‌کند، این اســت که در آمار مرکز آمار کســی شــاغل تلقی می‌شــود که طبق تعریف ســازمان بین‌المللــی کار، دو ســاعت در هفته کار کند. به گفته حاج‌اســماعیلی اگرچه ایــن تعریف می‌تواند از منظر بین‌المللی درســت باشد، اما پرواضح اســت که در کشور ما به دلیل شرایط خاص، نوع مشــاغل و درآمدهای محدود، اینکه فردی بتواند با دو ســاعت یا حتی ۱۰ ســاعت کار در هفته زندگــی‌اش را بچرخاند، ممکن نیســت؛ بنابراین بهتر بود تعاریف بین‌المللی در اینجا قدری بومی می‌شد و افراد با ملاحظات بیشتری نسبت به آمارهایی که از این دست تعاریف استخراج شده است، اعلام موضع می‌کردند. همچنین از نگاه این کارشــناس، آمارها باید در تناســب با تمام مراکز تحقیقاتی و پژوهشــی در کشور باشد. درحالی‌که همه مراکز پژوهشی که برخی حتی نهادهای دولتی هســتند، این آمارها را تأیید نمی‌کنند؛ چون بخش زیــادی از آمارها برآمده از اطلاعات غیردقیق ســازمان تأمین اجتماعی هســتند. این درحالی اســت که در ســازمان تأمین اجتماعی، سازوکارهایی برای توسعه بیمه‌ها وجود دارد که با بیمه اشــتغال کاملا در تعارض است. «مثلا سال گذشته مدیرکل امور بیمه‌شدگان اعلام کرد نزدیک یک میلیون از افزایش بیمه تأمین اجتماعی مربوط به طرح خانواده‌ها بوده است؛ یعنی افراد بدون اینکه شاغل باشند برای پرداخت بیمه تأمین اجتماعی اقدام کرده بودند. بنابراین برایند افزایش بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی لزوما برایند افزایش اشتغال نیست که گاهی وزارت کار روی آن مانور می‌دهد».

دولت بگوید با کدام سرمایه شغل ایجاد کرده است؟

حاج‌اســماعیلی معتقد است برای ســنجش ادعای دولت، گذشــته از بررسی آمارها، خوب اســت بپرسیم آیا دولت طرح و برنامه خاصی برای اشتغال داشته که اختصاصی باشــد؟ بودجه و منابع خاصی برای افزایش اشــتغال در نظر گرفته و با رویکرد اجتماعی و اقتصادی موجب تشــویق به ایجاد اشــتغال شده است؟ «پاسخ قطعا خیر است. ما از شروع دولت سیزدهم یک چالش جدی در وزارت کار داشته‌ایم؛ اول وزیر پرحاشــیه‌ای به صدر این وزارتخانه نشســت و برکنار شد و وزارتخانه مدت طولانی بی‌وزیر ماند و بعــد هم که وزیر جدید آمد، هیچ طرحی را با خودش نیاورد و از زمانی که آمد درگیر مســائل مختلفی شــد؛ آن‌قدر که اصلا فرصت فکرکردن به ایجاد برنامه تخصصی برای توسعه بازار کار را هم نداشته است. وزارت کار که مدعی افزایش شغل است، بگوید با چه طرحی شغل ایجاد کرده است؟». او ادامه می‌دهد: بدون سرمایه‌گذاری که شغلی ایجاد نمی‌شود. دولت بیاید اعلام کند چه سرمایه‌ای را بــرای چه پروژه‌هایی جذب کرده یا چه پروژه‌هایی را آغاز کرده که توانســته با آن شغل ایجاد کند. نرخ ســرمایه‌گذاری طی چند سال گذشته منفی بوده است، دولت هم که کســری بودجه دارد و حتی بودجه عمرانی مدت‌هاست به‌طور کامل محقق نشده است. هم‌زمان تورم، شرایط خاص سیاسی و سیاست‌های ارزی را هم داشته‌ایم که عامل و مانع رونق کســب‌وکار است. من بعید می‌دانم که اگر مسائل اجتماعی را در بحث کار لحاظ کنیم، چنین نتیجه بگیریم که ما توانســته‌ایم شــغل ایجاد کنیم، بلکه برعکس در ظاهر به دلایل مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی انگیزه برای مشارکت اقتصادی کاهش داشته که در نتیجه آن نرخ بی‌کاری پایین آمده است».

	مرد و زن			مرد			زن		
	۱۴۰۰	۱۴۰۱	تفاوت	۱۴۰۰	۱۴۰۱	تفاوت	۱۴۰۰	۱۴۰۱	تفاوت	نرخ رشد
جمعیت ۱۵ +	۶۳٫۰۶۴	۶۳٫۷۹۴	۷۳۰	۳۱٫۵۱۲	۳۱٫۸۶۸	۳۵۶	۳۱٫۵۵۲	۳۱٫۹۲۶	۳۷۴	۱٫۱۱٫۱۹
فعال	۲۵٫۸۲۲	۲۶٫۰۶۵	۲۴۳	۲۱٫۶۳۸	۲۱٫۷۲۷	۸۹	۴٫۱۸۴	۴٫۳۳۸	۱۵۴	۳٫۶۸
شاغل	۲۳٫۴۴۷	۲۳٫۷۱۶	۲۶۹	۱۹٫۹۳۲	۲۰٫۰۶۴	۱۳۲	۳٫۵۱۵	۳٫۶۵۲	۱۳۷	۳٫۹۰
بیکار	۲٫۳۷۵	۲٫۳۴۹	-۲۶	۱٫۷۰۶	۱٫۶۶۳	-۴۳	۶۶۹	۶۸۶	۱۷	۲٫۵۴
نرخ بیکاری	۹٫۲۰	۹٫۰۱		۷٫۸۸	۷٫۷		۱۵٫۹۹	۱۵٫۸۱		
نرخ مشارکت	۴۰٫۹۵	۴۰٫۸۶		۶۸٫۶۷	۶۸٫۱۸		۱۳٫۲۶	۱۳٫۵۹		

	تعد اد شاغلین			افزایش تعداد شاغلین (سالانه)				افزایش تعداد شاغلین (سالانه)		
	مرد و زن	مرد	زن		مرد و زن	مرد	زن	نسبت زن به مرد	مرد و زن	مرد	زن
۱۳۹۵	۲۲٫۵۸۸	۱۸٫۷۰۷	۳٫۸۸۱	۱۳۹۵					۱۳۹۵		
۱۳۹۶	۲۳٫۳۷۹	۱۹٫۱۸۳	۴٫۱۹۵	۱۳۹۶	۷۹۱	۴۷۶	۳۱۴	۶۶٫۰	۱۳۹۶	۳٫۵۰	۲٫۵۴	۸٫۰۹
۱۳۹۷	۲۳٫۷۳۱	۱۹٫۴۰۷	۴٫۳۲۵	۱۳۹۷	۳۵۲	۲۲۴	۱۳۰	۵۸٫۰	۱۳۹۷	۱٫۵۱	۱٫۱۷	۳٫۱۰
۱۳۹۸	۲۴٫۲۷۴	۱۹٫۹۵۳	۴٫۳۲۱	۱۳۹۸	۵۴۳	۵۴۶	-۴	-۰٫۷	۱۳۹۸	۲٫۲۹	۲٫۸۱	-۰٫۰۹
۱۳۹۹	۲۳٫۲۶۳	۱۹٫۶۰۵	۳٫۶۵۸	۱۳۹۹	-۱٫۰۱۱	-۳۴۸	-۶۶۳	۱۹۰٫۵	۱۳۹۹	-۴٫۱۶	-۱٫۷۴	-۱۵٫۳۴
۱۴۰۰	۲۳٫۴۴۷	۱۹٫۹۳۲	۳٫۵۱۵	۱۴۰۰	۱۸۴	۳۲۷	-۱۴۳	-۴۳٫۷	۱۴۰۰	۰٫۷۹	۱٫۶۷	-۳٫۹۱
۱۴۰۱	۲۳٫۷۱۶	۲۰٫۰۶۴	۳٫۶۵۲	۱۴۰۱	۲۶۹	۱۳۲	۱۳۷	۱۰۳٫۸	۱۴۰۱	۱٫۱۵	۰٫۶۶	۳٫۹۰

کاهش آمار جمعیت فعال با حذف زنان

به باور این کارشــناس اتفاقاتی که در یک سال گذشــته در کشور افتاد، موجب بی‌انگیزگی بین جوانان و فارغ‌التحصیلان شده و هم‌زمان موج مهاجرت‌ها افزایش یافــت ولی این موارد در آمارها منعکس نمی‌شــود. او توضیح می‌دهد: جمعیت فعال درجا می‌زند و با رشــد جمعیت، جمعیت فعال افزایش جدی نداشته است چون نگاهی ســنتی به جمعیت زنان وجود دارد که می‌گوید زنان بیشــتر خانه‌دار هســتند و کارجو نیستند؛ درصورتی‌که این نگاه در شرایط امروزی منسوخ است و با شرایط واقعی جامعه سازگار نیست. بنابراین جمعیت فعالی که نرخ بی‌کاری از آن استخراج می‌شود از اساس محل سؤال است. وقتی جمعیت فعال کوچک در نظر گرفته می‌شــود به همان نسبت نرخ بی‌کاری هم پایین می‌آید. اکنون نرخ بی‌کاری جوانان ۲۵ درصد و نرخ بی‌کاری فارغ‌التحصیلان بیش از ۴۳ درصد اســت ولی در بخش زنان این نرخ واقعا محل ســؤال اســت چون مرکز آمــار نرخ بی‌کاری زنان را به‌شــدت پایین می‌گیرد. اگر تمایل آنها به کار لحاظ شــود، آمارها قطعا متفاوت است.

کاهش نرخ بی‌کاری با افزایش مشاغل غیررسمی

زهرا کریمی، اقتصاددان در پاســخ به این پرسش که آمار نرخ بی‌کاری چگونه کاهشــی شده اســت، به «شــرق» توضیح می‌دهد که عدد نرخ بی‌کاری شاخص کافــی و کاملی برای تعیین وضعیت بازار کار نیســت و ایــن موضوع را می‌توان با بررســی وضع اســتان‌های محروم مثل ایلام ثابت کرد. به گفته او برخی استان‌ها مهاجرفرســت هســتند و باید این نکته مورد توجه باشــد که وقتی به فرض نرخ بی‌کاری یک استان پایین است، اصلا نیروی کار آن هنوز در استان هستند یا بخشی از آن مهاجــرت کرده‌انــد؟ نیروی کار تحرک دارد و جابه‌جا می‌شــود ضمن اینکه حتی با در نظــر نگرفتن این موضوع هم باز نرخ بی‌کاری به تنهایی برای بررســی بازار کار کافی نیســت و تصویر درســتی از وضعیت نمی‌دهد. کریمی می‌گوید: در برخی اســتان‌ها که شــمار جمعیت آنها رو به افزایش است، مشاغل غیرقانونی و غیررســمی در حال افزایش است. برخی نیروهایی که غیرفعال محسوب می‌شوند در قاچاق کالا، سوخت و مواد مخدر نقش دارند. در واقع جمعیتی که در بازار کار قانونی هستند در حال کاهش است.

شمار شاغلان کاهشی شده است

مســئله مهم دیگر از نگاه این کارشــناس این اســت که وقتی اوضاع اقتصادی نامساعد است مردم نمی‌توانند برای مدت طولانی بی‌کار بمانند؛ زیرا همان‌طور که گفته می‌شــود، بی‌کاری تحمل خانواده‌های متوسط است که تا حدی توان تحمل بی‌کاری را دارند. پس افرادی که از نظر اقتصادی شدیدا تحت فشار هستند باید کار کنند وگرنه گرسنه می‌مانند. این در حالی است که فرصت‌های شغلی بیشتر نشده است. پس مشــاغل کاذبی مثل دست‌فروشی بیشتر از قبل می‌شود، همان‌طور که امروز شــاهد این مسئله هستیم. او تأکید می‌کند که فرصت‌های شغلی برای مردم بیشتر نشــده و سال ۱۴۰۱ برای بازار کار سال بســیار بدی بوده است و هنوز تعداد شاغلان قانونی نتوانسته به پیش از کرونا برسد؛ یعنی سال ۹۸ تعداد شاغلان بیش از امروز بوده و اقتصاد بعد از شوک کرونا هنوز ترمیم نشده است.

«در کنــار این مســائل، این را هم بایــد در نظر گرفت که آیا افزایش مشــاغل با افزایش بهره‌وری همراه اســت؟ یا اینکه افراد از مشــاغلی بــا ارزش افزوده بالاتر به ســمت مشــاغل با ارزش افزوده پاییــن رفته‌اند؟ برای مثال مــن عده زیادی را می‌شناســم که در کارخانه کار تخصصی می‌کردند و امروز راننده تاکســی اینترنتی هســتند». کریمی ادامه می‌دهد: مجموعه این عوامل باید در نظر گرفته شــود نه فقــط عدد نرخ بی‌کاری. زمان آقــای روحانی هم برای مدتــی ذوق‌زده گفتند که نرخ بــی‌کاری پایین آمده اما من آن زمان هم مخالفــت کردم؛ چون نرخ بی‌کاری منعکس‌کننده وضعیت بازار کار نیست و باید گفت که وضعیت بازار کار در شرایط فعلی نامناســب‌تر از آن دوره است و این نکته را ارقام و آمارهای رسمی مرکز آمار تأیید می‌کند. این کارشــناس معتقد اســت آنچه باید برای بررسی بازار کار در ایران مدنظر قرار داد، مشاغل ایجادشده است نه نرخ بی‌کاری. هرچند این هم چشم‌انداز کاملی نیست؛ چون بهره‌وری را منعکس نمی‌کند. او توضیح می‌دهد: «سال ۹۶ و زمانی که برجام امضا شــده بود، حدود ۸۰۰ هزار شغل ایجاد شده است. سال ۹۷ حدود ۳۵۰هزار و ســال ۹۸ حدود ۵۴۰ هزار شــغل ایجاد شد. این در حالی است که ســال ۹۸ ســال خروج آمریکا از برجام و سال بســیار بدی بود، پس طبیعتا این مشاغل ایجادشده از نظر بهره‌وری چندان خوب نیستند. سال ۹۹ یک میلیون شغل نابود شــد و سال ۱۴۰۰ فقط ۱۸۴هزار شغل ایجاد شد. سال ۱۴۰۱ نیز فقط ۲۶۹هزار شــغل جدید ایجاد شده است. این مجموعه نشــان می‌دهد بازار کار در سال ۱۴۰۱ وضعیت مناســبی نداشته اســت. ســال قبل از کرونا یعنی ۹۸ حدود ۲۴میلیون و ۲۰۰هزار شاغل داشــته‌ایم، ولی ۱۴۰۱ فقط ۲۳میلیون و ۷۰۰هزار شاغل یعنی ۵۰۰ هزار شــاغل کمتر از سال ۹۸ در بازار کار وجود داشــته است. این واضح است که اقتصاد به تنگنا دچار شــده و مردم را خســته و فرســوده کرده است. آنهایی که با نرخ بی‌کاری دنبال دستاوردســازی هستند، گمان می‌کنند با حلواحلوا گفتن دهان شیرین می‌شــود». از نگاه کریمی آنچه در سال ۱۴۰۱ هشداردهنده است، این است که درحالی‌که همواره شمار مشاغل برای زنان کمتر از مردان بوده اما در سال ۱۴۰۱ حدود ۱۳۷هزار فرصت شــغلی برای زنان و فقط ۱۳۲ هزار فرصت شــغلی برای مردان ایجاد شــده است که بی‌سابقه اســت. به گفته او هرچند ظاهر این موضوع خوشــحال‌کننده است اما با توجه به ساختار بازار کار ایران، زنان غالبا برای مشاغل با مزدهای پایین و بدون بیمه و امکانات اســتخدام می‌شــوند و ســهم بیشتری در اشتغال غیررسمی دارند. «پس معمولا بنگاه‌هایی که مایل نیستند نیروی کار جدی و بلندمدت داشــته باشــند، بیشتر سراغ زنان می‌روند. این نشــان می‌دهد بازار کار محکم، باثبات و بلندمدت نیست و در همین سال ۱۴۰۱ حدود ۲۰ میلیون مرد و تنها سه‌میلیون و ۶۰۰ هزار زن در بازار کار فعال بوده‌اند».

علی‌آبادی می‌تواند صنعت، معدن و تجارت را جراحی کند؟

کارنامه مستأجر جدید ساختمان سمیه این بارقه امید را به وجود می‌آورد که او بتواند دســت به یک جراحی بزرگ در حــوزه صنعت، معدن و تجارت بزنــد؛ آن‌هم به دور از هرگونه تبعیت از اقتصاد دستوری و پرهیز از هرگونه نسخه‌های کوتاه‌مدت و مقطعی.

پس از استیضاح سیدرضا فاطمی‌امین، در خرداد ۱۴۰۱ سرانجام برنامه‌ها و صلاحیت عباس علی‌آبادی به عنوان وزیر پیشنهادی صمت از سوی بهارستان‌نشینان تصویب شد و او با رأی اعتماد خانه ملت توانست سکان وزارت صمت را در دست گیرد.

عباس علی‌آبادی، زاده ۱۳۴۰ در اراک، استاد دانشگاه است. او پیشینه ریاست دانشگاه صنعتی مالک اشــتر را دارد و مدیرعامل گروه مپناســت. ازجمله فعالیت‌ها و پیشــینه کاری وی، می‌توان به فعالیت در جهاد ســازندگی، مشارکت در اجرا و مدیریت پروژه‌های نیروگاهی کرخه و کارون ۳، مدیریت عاملی شــرکت توســعه منابع آب و نیروی ایران و معاونت وزیر نیرو در امور برق و انرژی اشــاره کرد. حالا ســکان وزارت صمت در دستان علی‌آبادی قرار دارد و قرار است طرح جامعی برای حوزه‌های مختلف صنعت و معدن ارائه دهد که موضوع خودرو نیز یکی از آنهاست.

۸ طرح مهم

علی‌آبادی در صفحه توییتر خود از در نظر داشتن برنامه جامع برای این صنعت مهم خبر داد و نوشــت: «خودروسازی نیازمند یک طرح جامع است و بنده یک طرح جامع در این زمینه دارم که به‌زودی به مجلس ارائه می‌دهم». وی همچنین از هشــت استراتژی خاص در برنامه خود ســخن گفته و دراین‌باره تأکید کرده اســت: به‌عنوان کسی که کف صنعت را می‌شناسم و در دولت حضور داشته‌ام، به نظرم این راهبردها استثنائی و باارزش است. حمایت تولید مشترک با برندهای معتبر دنیا، توسعه زیرساخت‌های کشور از طریق دیپلماســی تجاری اقتصادی، برقراری ارتباط ارگانیک و اقتصاد صنعتی در بازار منطقه و روسیه، ترکیه، عراق، کشورهای حاشیه خلیج فارس، پاکستان، افغانستان، کشورهای CIS، بازآفرینی و اصلاح حکمرانی بخش صنعت و معدن با تأکید بر تنظیم‌گری، تســهیل‌گری و نظــارت و کاهش تصدی‌گری و عــدم قطعیت محیط‌های کلان دیگــر، ایجاد زنجیره ارزش، حمایت از نوآوری و قابلیت ارتقای فناورانه با تمرکز بر تحول دیجیتال، استفاده از ابزارهای تأمین مالی بنگاه‌های تولیدی و توسعه سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، تجمیع مجموعه شرکت‌های کوچک در شــهرک‌های صنعتی ازجمله راهبردهایی است که در سخنان علی‌آبادی مطرح شد.

مهم‌ترین اقدامات وزیر

می‌توان گفت وزارت صمت چه به لحاظ کمی و چه به لحاظ کیفی، یکی از مهم‌ترین ارکان حکمرانی اقتصادی در کشــورهای نفتی است. نظر به قوانین و اختیاراتی که قانون برای وزارت صمت تشــریح کرده و با توجه به منطق اقتصادی و شرایط اقتصادی کشور لازم است وزارت صمت اقدام در برخی موضوعات را در اولویت قرار دهد.

برنامه ویژه برای خودرو

علی‌آبادی با اشــاره به موضوع خودرو از طرح جامعی خبــر داده و درباره آن گفته است که ما می‌توانیم به‌زودی این مشکل را با توجه به راهکارهای عالمانه و هوشمندانه در تعامل با دنیا برطرف کنیم. از ســوی دیگر همکاری‌های تخصصی با بنگاه‌های بزرگ دنیا به صورتی که تولید مشترک داشته باشیم و در نهایت به سمت صادرات برویم نیز از دیگر برنامه‌هایی اســت که در این خصوص وجود دارد. او همچنین در همایش ملی روز صنعت تأکید کرد: من معتقدم بازار کشور باید بازار رقابتی کامل باشد؛ اگرچه تحقق آن در همه عرصه‌ها سخت است، معتقدم دولت نباید مستقیما در بازار رقابتی دخالت داشته باشــد. اما باید اول رفع انحصار کرد. باید در نظر داشت که وزیر صمت به خوبی می‌داند خودرو به یک گره کور تبدیل شــده است که برای بازشــدن آن یک عزم راسخ نیاز است. کارشناســان حوزه صنعت بر این باورند موضوع‌های مختلف در عرصه صنعت ازجمله خودرو، فولاد، معدن و... به یک مطالبه جدی برای افکار عمومی تبدیل شــده اســت. در عرصه خودرو آقای علی‌آبادی نباید تعلل کند. موضوعی که ناظران اقتصادی بر آن تأکید دارند این اســت که آقای وزیر صمت بتواند حذف قیمت‌گذاری دستوری را از بخش‌های مختلف ازجمله خودرو در دســتور کار قرار دهد و نیز بتواند در دو سال باقی‌مانده دولت ســیزدهم واگذاری سهام خودروســازی را به بخش خصوصی واقعی و البته کارآمد در کارنامه‌اش به نام خود ثبت کند.

همراهی خانه ملت

بر کســی پوشیده نیست که در یک ســال اخیر، وزارت صمت با چالش‌های مختلف روبه‌رو بود و این بخش در حوزه‌های اقتصادی و معیشتی با مشکلات بسیاری دست‌وپنجه نرم کرده اســت. با این وجود شــرایط این وزارتخانه نشــان می‌دهد که یکی از مهم‌ترین اقدامــات آن بهره‌مندی از نیروهای متخصص در بخش‌هــای مختلف در این وزارتخانه مهم اقتصادی اســت. با توجه به اینکه وزیر جدید صمت به توســعه صنعتی، آن‌هم با نگاه صنایع فناورانه علاقه‌مند است، می‌تواند مشق جدید را با رویکرد متحولانه در عرصه صنعت رقم زند. علی‌آبادی به پشــتوانه این اعتماد و همراهی مجلس شورای اسلامی خواهد توانســت گام‌های مهم و بلندی در راستای اصلاح نظام مدیریتی در وزارتخانه‌ای که سکانداری آن را عهده‌دار شــده است بردارد. کارنامه موفق علی‌آبادی این امید را به وجود می‌آورد که او بتواند در میدان عمل دســت به یک جراحی بزرگ در حوزه صنعت، معدن و تجارت بزند؛ آن‌هم به دور از هرگونه تبعیت از اقتصاد دستوری و پرهیز از هرگونه نسخه‌های کوتاه‌مدت و مقطعی که مدیران گذشته را با چالش‌های متعدد مواجه کرد و در آخر یا آنها را وادار به استعفا کرد یا با استیضاح کنار گذاشته شدند.